

Recurs presentat contra el Reglament de Titulars

Al Tribunal de Cassació de Catalunya

August Brossa i Bosque, President del Col·legi Oficial de Metges de Catalunya, com més procedent en dret sigui, dic:

Que dintre el termini que em fou concedit per a redactar la demanda, formalitzo en nom de la Corporació que presideixo, el recurs contencioso-administratiu que vaig interposar en el meu escrit de 26 d'octubre d'enguany contra el Decret de l'Honorable senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social de 16 de juliol darrer, publicat en el *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* del 29 del mateix mes, pel qual es dona vigència al Reglament del personal Tècnic adscrit als Serveis de Sanitat i Assistència Social, acordat pel dit Conseller, per tal de donar compliment al que disposa la Llei de Bases per a l'organització dels serveis de Sanitat i Assistència Social de Catalunya del 5 d'abril d'aquest mateix any.

En compliment del que disposa la Llei general d'aquesta Jurisdicció aplicable a Catalunya mentre no existeixi llei pròpia, esmento com fets i fonaments legals que donen suport a aquesta demanda, els següents:

F E T S

Primer. — L'article 12 lletra d) de la Llei de 15 de setembre del 1932, o sigui la de l'Estatut que s'ha anomenat exterior de Catalunya, atribueix a la Generalitat la legislació exclusiva i l'execució directa de les funcions relatives a la Sanitat Interior, excepció feta del disposat en el número 7.^è de l'article 15 de la Constitució, o sigui les Bases mínimes de la legislació sanitària interior.

Els serveis de Sanitat interior varen ésser traspassats per Decret de 24 de maig del 1933 (*Butlletí de la Generalitat* del 27) i l'article 1.^è, lletra r) del susdit Decret comprèn "l'organització i règim de les professions relacionades amb la

sanitat i assistència mèdica, o siguin sanitaris, metges, farmacèutics, veterinaris, practicants, llevadores, infermeres, etc." i la lletra s) tot el referent a l'organització sanitària municipal, comarcar o regional.

El Parlament de Catalunya fent ús de les seves atribucions en dita matèria, en data 5 d'abril del 1934, va aprovar la Llei de Bases per a l'organització dels Serveis de Sanitat i Assistència Social a Catalunya, la qual Llei va ésser publicada al següent dia 6 i entrà en vigor en compliment de la segona de les seves Bases transitòries, a l'endemà dia 7.

Segon. — L'esmentada Llei de Bases — avenç de l'orgànica de Sanitat i Assistència Social de Catalunya segons el seu paràgraf 1.^è de la Base primera — silencià però tot el referent a personal sanitari, limitant-se a consignar en la Disposició transitòria primera, que "tot el que faci referència al personal mèdic determinat per un Reglament que formularà el senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social". Es, però, de remarcar que el paràgraf cinquè de la mateixa Base 1.ª esmenta entre els que han de compondre els Consells Locals de Sanitat i Assistència Social els "metges adscrits al Servei".

Tercer. — El Parlament, doncs, en la susdita Llei de Bases obrí — per a dir-ho així — un crèdit de confiança al Sr. Conseller de Sanitat després d'una laboriosa gestació que no hem de consignar ací per a no allargar massa aquest escrit, publicà el Reglament previst en la Llei de Bases, donant-li vigència mitjançant el Decret de 16 de juliol d'enguany que és el que impugnem.

Des del primer moment la classe mèdica catalana estimà que l'esmentat Decret causava un greu perjudici a un bon contingent dels metges de Catalunya, o sigui, a aquells que venien exercint els càrrecs de metges titulars i inspectors municipals de Sanitat, que són uns 800, això és prop d'una